

som vi har for Tiden, at hjælpe paa et Omraade ved at lægge Byrderne over paa de andre, som i Virkeligheden er haardt nok belastet i Forvejen. De Bemærkninger, jeg her har fremsat til det ærede Medlem Hr. Fraenkel, kan ogsaa i nogen Maade gælde den højtærede Statsminister, der ogsaa var inde paa disse Ting.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var meget formanende overfor Venstre, appellerede stærkt til Venstre og hævdede, at Hovedansvaret falder paa Venstre, hvis der ikke kommer noget ud af det hele. Det er jo rart for os, at han har saa stærk en Tiltro til Venstre og mener, at Venstre har en saa stor politisk Betydning, for ellers er vi alle sammen klare over, at dersom Socialdemokratiet kan finde den Forstaaelsens Glæde, som er en Betingelse for Samarbejde, hos det radikale Venstre og tillige kan finde Vej til de Konservative, saa er der tre Partier, hvad der er tilstrækkeligt til at give Flertal baade i Folketinget og i Landstinget, fuldstændig udenom Venstre. Venstre er aldeles ikke en nødvendig Faktor for, at Socialdemokratiet kan faa noget gennemført her (*Korsgaard*: Det er fuldstændig rigtigt.) Det er fuldstændig rigtigt, siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det glæder mig, at han forstaa det. Jeg haaber, at den Forstaaelse trænger igennem ogsaa hos det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen (*Socialministeren*: [Borgbjerg]: Dertil behøves ikke andet end den lille Tabel.) Nej, men jeg skal sige til den højtærede Socialminister, at det er af Betydning en Gang imellem at kunne den lille Tabel. Det er ikke altid, at Ministeren forstaa at benytte den.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at Venstre talte sorgløst om den Krise, under hvilken der er 50 000 arbejdsløse. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at hvis smukke Ord til de arbejdsløse kunde gøre det, saa var alt godt, for der er kommet mange smukke Ord fra Socialdemokratiet, ikke mindst fra den højtærede Statsminister. Af mere Betydning for de arbejdsløse var det, om Regeringen kunde komme med et Forslag, som i Praksis kunde hjælpe de arbejdsløse, men det ærede Medlem og den høje Regering ved meget godt, at i et Sammenkoblingsforslag som det, den har lavet her, er der i Virkeligheden ingen Betingelser for at faa noget ud af i Retning af, hvad det er slaaget op til fra først af. Derfor er de smukke Ord fra Socialdemokratiets Side til de arbejdsløse Stene for Brød til de arbejdsløse. Det er det virkelige Forhold (*Trier*: Ja, ned med Arbejdslønnen, det er

meget bedre.) Ja, jeg forstaaer nok, at det ærede Medlem føler sig ramt af mine Bemærkninger, siden han har saa ondt ved at tie stille. Ellers plejer man at høre Talerne i dette høje Ting, og har man noget at bemærke, tager man Ordet og gendriver dem, men sidde og afbryde for at distrahere Taleren er noget, som man gør, naar man føler sig ramt. Men det ærede Medlem kan jo godt fortsætte. Jeg haaber at bevare min Ro og Aandsnærværelse alligevel.

Den højtærede Statsminister sagde selvfølgelig, som han plejer, at Venstre vil være Løntrykkere o. s. v. Jeg har for mit Vedkommende udtalt mig aldeles klart om dette Forhold i mit Indledningsforedrag; jeg har sagt, og det vil jeg gentage, at ikke blot vi, men alle i dette Land har den største Interesse i, at Arbejderne kan tjene godt, men vi kan ikke komme bort fra, for det er noget fundamentalt, at Virksomhederne nu en Gang ikke kan yde større Arbejdsløn, og ikke kan have større Produktionsudgifter i det hele, end Virksomhederne kan bære uden at gaa med Tab. Man skulde mene, at det var saa elementært, at det kunde blive forstaaet fra alle Sider, saa at det ikke skulde være nødvendigt for Socialdemokratiet at beskyldte Venstre for Løntrykkeri, fordi det hævder noget saa til Grund liggende som dette, for vi kan ikke paa kunstig Vis opretholde Arbejdslønninger i vort Samfund.

At Staten paa den Maade skulde kunne opretholde Erhvervene, hviler paa det fundamentale Fejlsyn, at det er Staten, som opretholder Erhvervene, medens det omvendte er Tilfældet. Det er jo Erhvervene, som opretholder Staten og Samfundet økonomisk. Det andet bliver ikke andet end — jeg skal ikke anvende det Udtryk, som var mest passende derfor, men skal kun sige, at gaa den Vej, som Regeringen foreslaar, at hjælpe Erhvervene ved at give Tilskud til Opretholdelse af Arbejdslønninger, som Virksomhederne ikke kan bære, kan aldrig hjælpe ud over Vanskelighederne.

Den højtærede Statsminister sagde i denne Forbindelse: Hvis det ikke er andet end frivillig Forhandling mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne, som Venstre vil, saa er det jo kun Blaar. Det er ikke andet, vi ønsker, end at Virksomhedernes Ledere og Arbejderne skal forstaa og finde hinanden i at skabe Produktionsomkostninger, som Virksomhederne er i Stand til at bære. Jeg har Gang paa Gang fremhævet, og det er fremhævet i Eftermiddags af min Kollega, det ærede Medlem Hr. Kragh, at vi ikke ønsker at lægge Byrderne paa Arbejderne